

1 Johannes 2: 3-6

Als we de woorden van Johannes in het 4^e vs. lezen zonder dat wij kijken in welke situatie deze gezegd zijn, dan kunnen ze best heel hard overkomen. *Wie zegt: Ik ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar.....* Wie van ons zou durven zeggen dat hij de geboden van God volledig bewaart. We struikelen allemaal wel eens en we zijn ook niet altijd even toegewijd aan God. Zegt Johannes nu dat wij allemaal leugenaars zijn? Wil Johannes hier iedere gelovige die met vallen en opstaan in het voetspoor van z'n Heer wil gaan de grond intrappen.

We moeten ons realiseren dat Johannes deze woorden schrijft om de dwaalleraren te weerleggen. Mensen die beweren God te kennen, maar toch in de duisternis wandelen. Mensen die ontkennen zondig te zijn, terwijl zij zelf in zonde leven omdat zij beweren dat wat je in het lichaam uitvoert geen invloed heeft op je geest. En tegen deze mensen zegt hij in de verzen die we nu gelezen hebben dat de liefde voor God zichtbaar wordt in het onderhouden van Zijn geboden. Johannes heeft het niet tegen oprechte gelovigen die naar Gods Woord proberen te leven, maar tegen dwaalleraars.

Als Johannes het hier over geboden heeft, heb je de neiging om hier meteen aan de tien geboden te denken. En dat is ook niet helemaal fout, maar toch vermoed ik dat Johannes iets anders bedoelt. Als je meekijkt begrijp je wel wat ik bedoel. Als Johannes het in het 3^e vers heeft over 'Hem' kennen, dan slaat dat 'Hem' op de Here Jezus. Over Hem gaat het vorige vers. Jezus Christus, Hij is een verzoening voor onze zonden. Johannes zegt nu dat wij Jezus kennen als wij *Zijn* geboden onderhouden. Geboden van Jezus dus. Wat zijn dan de geboden van de Here Jezus? Jezus heeft nooit de tien geboden uitgesproken. Hij heeft ze wel eens samengevat: God liefhebben boven alles en het tweede daaraan gelijk is, je naaste liefhebben als jezelf. Ik moet hierbij vooral denken aan de woorden uit het Evangelie van Johannes, hoofdstuk 13:34, waar Jezus zegt: *Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb.* Hier is sprake van een gebod dat Jezus geeft. Een nieuw gebod, namelijk liefhebben zoals Jezus liefhad. Deze woorden spreekt Jezus uit vlak na de voetwassing. Hoe heeft Jezus zijn discipelen liefgehad? Door de minste te zijn, door een slavenklus te doen, door zichzelf weg te cijferen. Het nieuwe gebod is dat gelovigen vanuit die gezindheid met elkaar omgaan. Paulus legt

deze gezindheid uit in Filippenzen 2. *Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was, die in de gestalte Gods zijnde....de gedaante van een dienstknecht heeft aangenomen.*

Jezus' geboden bewaren is niet uit zijn op eigen eer, maar op Gods eer. Jezus' gezindheid is je inspannen voor het heil van de ander. Jezus deed dat door zichzelf helemaal weg te geven. De koning werd een slaaf. Hij koos niet voor eigen welzijn, maar voor ons welzijn. Dat is de gezindheid van Christus. En God wordt geëerd als wij in Jezus' voetsporen te gaan. Die liefde betekent niet alleen dat we de naaste liefhebben, maar dat we onszelf wegcijferen voor de ander. Dienstbaar en vol liefde voor de naaste. Je inzetten voor het heil van de ander. Dat heeft ook alles te maken met de ander gunnen het geloof te beleven op een andere manier dan jij graag zou doen. Wie strijd voor eigen gelijk of eigen smaak en dat een ander wil opdringen handelt niet volgens de gezindheid van Christus.

En natuurlijk, die gezindheid van Christus is niet in strijd met de overige geboden die in de Bijbel staan. De Bijbel is een eenheid. Als we onze ouders eren, als we niet doodslaan, niet echtbreken, niet stelen, geen vals getuigenis spreken, niet begeren, dan heeft dat alles te maken met liefde voor de naaste. De liefde is de vervulling van de wet. De liefde is de vervulling van de hele Bijbel.

Vandaar ook dat Johannes benadrukt dat we Zijn Woord moeten bewaren. Het bewaren van Gods Woord, het bezig zijn met de Bijbel waarin die woorden geopenbaard zijn, is Gods manier om ons in aanraking te brengen met Zijn hart. En daarom is het zo belangrijk dat we Gods Woord lezen en onszelf tijdens het lezen afvragen: wat zegt de Bijbel, wat betekent het, wat is de toepassing voor mij. Vooral die laatste vraag is belangrijk. Kennis zonder toepassing is zinloos. Kennis opdoen van de Bijbel moet uiteindelijk leiden tot de praktijk van alle dag. Dat hoort bij het onderhouden van de geboden. Maar om tot een verantwoorde toepassing te komen is het van belang dat we goed lezen wat er staat en wat het betekent voor ons vandaag. Niet alles wat in de Bijbel staat wordt zo maar tegen ons gezegd. Als God tegen Abraham zegt dat hij naar een land moet gaan dat God zal wijzen, dan zegt Hij dat niet tegen ons. En als Simson zijn haar moet laten groeien, dan wordt dat niet als een gebod tegen ons gezegd. Als Johannes honing moet eten en sprinkhanen dan is dat geen gebod voor ons. En dat geldt ook voor de beloften die de Bijbel geeft. Niet alles wordt aan ons beloofd. Als God aan Israël in ballingschap belooft dat Hij

gedachten van vrede over hen heeft en niet van onheil om hen een hoopvolle toekomst te geven (Jeremia 29:11) en een keer zal brengen in hun lot, dan kun je die woorden niet zomaar aan een a.s. bruidspaar meegeven. Die belofte wordt niet zondermeer aan het bruidspaar gegeven. De woorden moeten hun betekenis houden.

Voordat Jozua het Beloofde Land introk, moest Hij van HERE God tegen het volk zeggen: *dit wetboek mag niet wijken uit uw mond, maar overpeins het dag en nacht, opdat gij nauwgezet handelt overeenkomstig alles wat daarin geschreven is (Jozua 1:8)*. Het overpeinzen van Gods woorden om zo tot een verantwoorde uitleg te komen moet uiteindelijk leiden tot handelen. Toepassen. Doen.

Jakobus zegt dat we daders van het Woord moeten zijn en niet alleen hoorders (1:22): dan zou je jezelf misleiden.

Johannes zegt vandaag in de tekst tegen ons dat we in Christus blijven als we zelf zo wandelen, zo leven, als Hij gewandeld, geleefd, heeft.

Liefdevol, dienstbaar aan de naaste, in gehoorzaamheid aan Gods geboden en woorden. Wie zo leeft kun je geen leugenaar noemen. Wie zo leeft wandelt in het licht, in gemeenschap met Christus en in gemeenschap met zijn broers en zussen in het geloof.

AMEN